

Maria Jażdżewska

Siemiechów, st. 2, gm. Widawa, woj.
sieradzkie, AZP 73-45/57

Informator Archeologiczny : badania 29, 75

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W czterech wykopach o łącznej powierzchni 75 m² odsłonięto grób ciałopalny jamowy, położony bezpośrednio nad pochówkiem szkieletowym końskim, dwa następne pochówki koni, w tym jeden, w którym znajdowały się 2 szkielety koni złożone w kierunkach przeciwnych w stosunku do siebie. Pozostałe szkielety koni ułożone były w kierunku północ-południe, z głową skierowaną na południe i charakterystycznym ułożeniem kończyn w przysiadzie. Przy pochówkach końskich zachowały się elementy rzędu końskiego — wędzidła, sprzączki, w grobie dwóch koni dodatkowo nożyce. W wypełnisku jam grobowych koni licznie występowały spalone kości ludzkie.

Badania będą kontynuowane z uwagą na zagrożenie dalszą eksploatacją piasku.

Sękowice, st. 8, gm. Gubin, woj. zielonogórskie — patrz: wczesna epoka żelaza

**Siemiechów, st. 2
gm. Widawa, woj. sieradzkie
AZP 73-45/57**

Muzeum Miasta Pabianic

Badania prowadziła mgr Maria Jażdżewska. Finansowane przez Muzeum Miasta Pabianic. Dwudziesty sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na wzniesieniu zwanym „Piekło”, na granicy gruntów wsi Rychlocice i Siemiechów. Tegoroczne prace prowadzone były w zalesionej, południowo-wschodniej części osady, dotąd niedostępnej dla badań. Wyeksplorowano teren o powierzchni ok. 250 m², odkrywając 3 kolejne chaty: XXXV, XXXVI, XXXVII oraz być może XXXVIII, odsłoniętą częściowo i wstępnie oznaczoną jako palenisko 71 przykryte rozległym brukiem.

Obiekty mieszkalne były budowane na planie prostokątnym, o przeciętnych wymiarach 4,5 x 3,5 m, i miały konstrukcję słupową. W wypełniskach znajdowało ogromną ilość brył polepy odcisniętej na belkach i dranicach, ceramikę toczoną na kole i lepioną ręcznie, fragm. nożyków żelaznych oraz dużą ilość kości i zębów zwierzęcych. Ceramika z chaty XXXVII ma cechy nieco późniejszej niż znajdowana w większości obiektów osady i datować ją można na V lub początek VI w. n. e. Jest to stwierdzenie bardzo ważne dla zagadnienia ciągłości kulturowej na tym terenie.

Obiekt oznaczony wstępnie jako palenisko 71 miał konstrukcję niespotykaną dotąd w Siemiechowie: pokryty był rozległym (ok. 3 x 2,5 m) brukiem z drobnych kamieni polnych. Pod brukiem, w warstwie przepalanej ziemi, znaleziono duże fragm. trzech olbrzymich naczyń zasobowych (ok. 40 cm średnicy wylewu). Dalsze badania pozwolą zdecydować, czy obiekt ten jest kolejną, XXXVIII chatą.

Poza obiektami mieszkalnymi odkryto szósty już na tym terenie piec wapienniczy — solidną, owalną konstrukcję o średnicy 2 m, zbudowaną z wielkich głazów, spękanych termicznie.

Zabytki i dokumentacja znajdują się w Muzeum Miasta Pabianic.

Uzyskana ostatecznie zgoda prywatnych właścicieli lasu na prowadzenie prac wykopaliskowych obejmuje także następne sezony badawcze, zaplanowane przez Muzeum Miasta Pabianic.

Skomack Wielki, st. 2, gm. Stare Juchy, woj. suwalskie — patrz: wczesna epoka żelaza
